

Klaslokalen, woningen & latrines in Chitundu

Oktober 2009

Tot voor kort was het niet makkelijk voor de kinderen in het dorp Chitundu om op hun school les te krijgen. De 240 kinderen zaten in vier klaslokalen, waarvan twee in slechte staat. Twee klaslokalen bestonden uit modder en het dak bestaat uit gras. De kinderen hebben vaak last van de muggen en ander ongedierte. Het waren onhygiënische gebouwen die slecht onderhouden zijn. De kinderen komen uit zeven omliggende dorpen naar de school. Een Amerikaanse organisatie heeft voor een paar nieuwe klaslokalen gezorgd.

Fotoverslag van Marjon Harkema

Op 15 oktober 2009 vetrok er een World Servants groep van 37 deelnemers (in de leeftijd van 21-69 jaar) naar Malawi. De missie: in samenwerking met de lokale bevolking 3 lerarenwoningen en latrines bouwen in het plaatsje Chitunda. Maar daarmee hield het niet op. We werden geraakt door alles wat we om ons heen zagen. Klaslokalen zonder geëgaliseerde vloeren, zonder enig meubilair, materiaal en speel mogelijkheden. De kinderen zaten op een baksteen (dat diende als bankje) op de grond. 340 kinderen die één keer per dag een papmaaltijd krijgen verzorgd door het World Food program echter met maar 90 bordjes beschikbaar. Daarnaast waren er nagenoeg geen lepels. We zagen kinderen met een dopje van een colaflesje de pap opeten of met een stokje of hun handen. Daarom hebben we met elkaar geld ingezameld en hebben we, naast de bouw van de lerarenwoningen en latrines, betonvloeren gestort in een aantal klaslokalen, we hebben schoolmeubilair gekocht, een speeltoestel met schommel en rekstok gemaakt en 350 bordjes en lepels aangeschaft.

Het was een lange reis naar Malawi. Eerst met het vliegtuig 8 uren naar Nairobi (Kenia), daarna 2 uren naar Lilongwe (Malawi) en vervolgens nog 3 uren met de bus naar het plaatsje Chitunda.

Malawi ligt in Zuidoost Afrika en ligt ingesloten tussen Mozambique, Tanzania en Zambia. De hoofdstad is Lilongwe. 20% van de oppervlakte van het land bestaat uit water. Malawi heeft 13,6 miljoen inwoners waarvan ruim vijftig procent onder de armoedegrens leeft. Malawi scoort daarom ook zeer laag bij de verschillende indexen en behoort tot de groep van de minst ontwikkelde landen van de wereld, de zogenaamde MOL's. Daarnaast is het land hevig getroffen door aids/hiv. De

levensverwachting voor mannen en vrouwen ligt gemiddeld rond de veertig jaar.

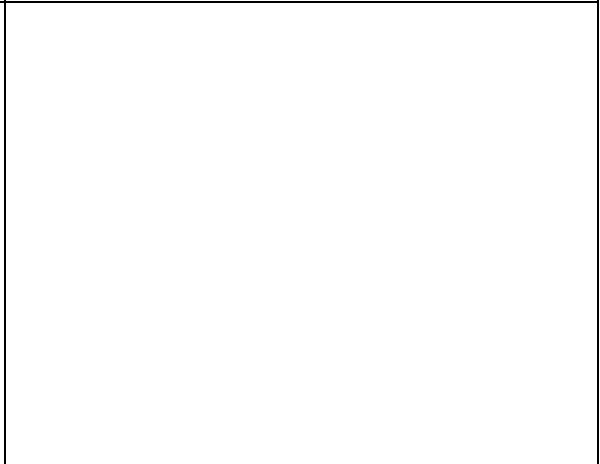
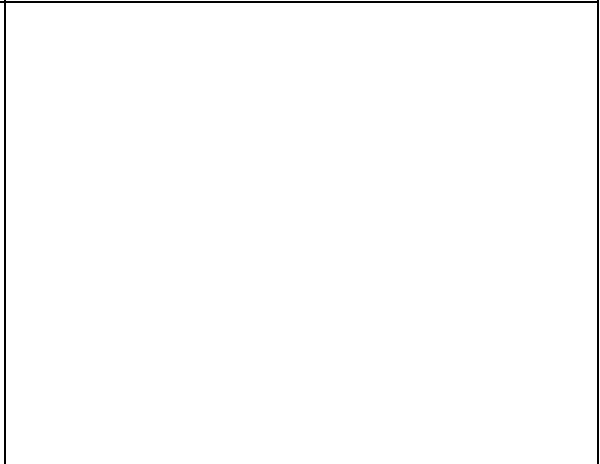
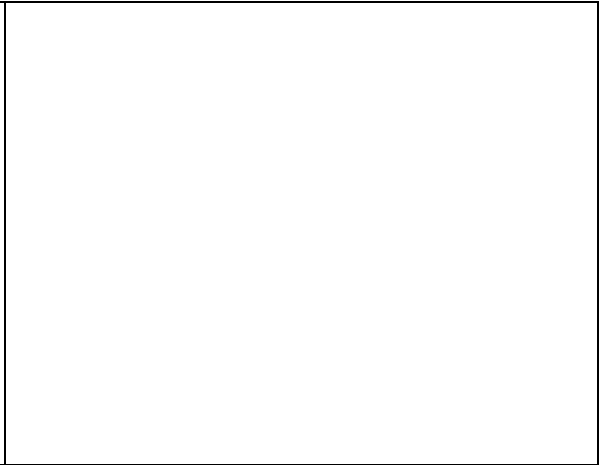

Aangekomen in Chitunda kregen we als groep een zeer warm welkom van de plaatselijke bevolking, vol dans en muziek. De bewoners zongen: Talandia Alendo, mayo, mayo, mayo lfe tonse tisangalale. Dit betekent: Welkom bezoekers, wees blij

De inwoners hadden een bord gemaakt met de tekst "Welkom World Servans".

Chitunda ligt aan de doorgaande hoofdweg van Kasungu naar Mzuzu. Het dorp en de omgeving heeft circa 630 inwoners. De taal is Timbuku en Chichewa

Vrouwen blijven in een achtergestelde positie verkeren doordat zij doorgaans minder goed zijn opgeleid met als gevolg een slechtere uitgangspositie op de arbeidsmarkt. Heel langzaam lijken verbeteringen op te treden, doordat meisjes meer gestimuleerd worden naar school te gaan en deze ook af te maken, en doordat vrouwen in verschillende arbeidssectoren trainingen krijgen. Probleem op het platteland blijft het ontbreken van een rolmodel voor meisjes. Er zijn bijna geen vrouwelijke onderwijzeressen op het platteland te vinden. Ook de moeders stimuleren de meisjes vaak onvoldoende waardoor de school niet wordt afgemaakt. Traditioneel stuurden men de jongens naar school en werden de meisjes vroegtijdig van school gehaald om te werken. Meisjes werden op jonge leeftijd uitgehuwelijkt. Er wordt dan een bruidschat betaald (de waarde van enige koeien).

Inmiddels lijkt het erop dat deze gewoonten afnemen. Vroege huwelijken (vanaf 12 jaar) komen nog wel voor maar het ontmoedigingsbeleid werpt zijn vruchten af.

De vrouwen zingen de hele dag door en halen water bij de waterpomp die 500 meter vanaf het dorp in het dal ligt.

Als vrouwen thuis bevallen, dan is de kans groot dat ze komen te overlijden vanwege te veel bloedverlies. De meeste vrouwen komen daarom al met 7 of 8 maanden zwangerschap naar de kliniek en wachten daar tot ze gaan bevallen. Tijdens deze maand/maanden zitten ze met een hele grote groep vrouwen buiten op de betonnen vloer te wachten. Ze slapen in kleine, vieze benauwde hokjes op de vloer. De mannen (aanstaande vaders) zijn daar niet bij. Zij blijven altijd thuis en mogen overigens ook niet bij de bevalling aanwezig zijn.

In Chitunda is geen electriciteit en een normale douche en toilet zoals wij die kennen. De douche is een rieten wand. Door een emmer water te halen bij de waterpomp kun je je wassen.

Het douchen bleef ook een hilarisch geheel. Een aantal dames hadden bedacht dat het toch wel makkelijker was om hun haren te wassen bij de pomp die zo'n 500 meter verderop stond. Dit tot groot vermaak van de Malawiaanse vrouwen, die het maar erg grappig vonden en ook hun haren door de deelnemers lieten wassen.

Het toilet is een gat in de grond. Tijdens een dergelijk project wen je uiteindelijk aan de toilet- en douchevoorzieningen. De eerste dagen kostte het sommige deelnemers wat moeite om te wennen aan de gaten in de grond, vooral als het donker is en er weer een lekkere dikke spin of kakkerlak je lief aan zit te staren in het WC hok. Maar alles went!

Toilet

Dit toilet is voor mannen (om te plassen). Er is hier geen gat in de grond, alleen een stapeltje stenen.

Tot voor kort was het niet makkelijk voor de kinderen in het dorp Chitundu om op hun school les te krijgen. De 240 kinderen zaten in vier klaslokalen, waarvan twee in slechte staat. Twee klaslokalen bestonden uit modder en het dak bestaat uit gras. De kinderen hebben vaak last van de muggen en ander ongedierte. Het waren onhygiënische gebouwen die slecht onderhouden zijn. De kinderen komen uit zeven omliggende dorpen naar de school. Een Amerikaanse organisatie heeft voor een paar nieuwe klaslokalen gezorgd.

De latrines bij de school zijn nu onhygiënisch. Er zijn nu twee voor de jongens en drie voor de meisjes. Dat aantal is sowieso niet toereikend. De daken zijn van riet. World Servants helpt bij de bouw van twee nieuwe latrines. Daarnaast komt er ook een zogenaamde verschoningsruimte voor meisjes. Het is belangrijk dat juist meisjes hun school afmaken. Zij moeten nu nog in open latrines zichzelf verschonen als ze ongesteld zijn. Naast dat het onhygiënisch is, voelen ze zich onveilig en blijven daarom thuis van

school. Het dropoutpercentage van meisjes is daarom hoog - velen maken hun school niet af.

Daarnaast wordt er ook een gewone latrine uitgegraven en neergezet waardoor de hygiënische omstandigheden voor alle kinderen verbeteren.

In 2008 had de school ongeveer 240 leerlingen in de groepen 1 t/m 8. Het aantal leerkrachten nam toe van 3 naar 8 leerkrachten (inclusief headteacher). Doordat deze school aan de doorgaande weg staat werken er ook een aantal vrouwelijke leerkrachten. Er is een periode geweest dat de school maar 80 kinderen had omdat de meeste naar school gingen waar wel een warme maaltijd werd verstrekt. Nu heeft de school deze voorziening ook en zal het aantal kinderen waarschijnlijk nog verder toenemen.

In de loop der jaren zijn de omstandigheden van de school verbeterd. De eenvoudige klaslokalen van takken, modder en gras staan er nog steeds, naast de klaslokalen die later gebouwd zijn. Met de 2 lokalen die onlangs door BuildOn zijn gerealiseerd beschikt met over 6 lokalen. Dit is ruim voldoende voor het huidige aantal leerlingen.

Wel heeft een blok met 2 klaslokalen dat door de lokale bevolking met CCAP steun is gebouwd last van termieten.

BuildOn heeft ook één nieuwe latrine gebouwd.

Eind 2008 is door het World Food Program (WFP) een voedselprogramma gestart op de school. Dit wordt gesteund door TNT uit Nederland. Naast de financiën leveren zijn ook expertise op het gebied van distributie en projectmanagement. Hiervoor is een medewerker van TNT in Kasungu gestationeerd. Om in het programma opgenomen te worden moest de lokale bevolking in opdracht van het WFP zelf een opslagruimte, keuken en eetzaal bouwen. De materialen werden door het WFP beschikbaar gesteld. De gemeenschap heeft dit naar behoren uitgevoerd wat iets zegt over hun organisatiegraad. Deze was al versterkt doordat CCAP (de lokale partnerorganisatie van World Servants) het

School Improvement Plan met hen gestart was. Dit is een meerdaagse (3 of meer dagen) activiteit waarbij met de verschillende stakeholders (dorpshoofden, leerkrachten, ouders, leerlingen e.d.) afzonderlijk en gezamenlijk de problemen van het dorp worden geïnventariseerd en een plan van aanpak wordt gemaakt. Het project tot het verbeteren van school is daar een onderdeel van maar ook, hiv/aids voorlichting, training en voorlichting over het belang van onderwijs.

Zondagochtend gingen we naar de kerk! Gewapend met onze tamboerijnen en gitaar gingen we op pad. In de kerk was het aardig vol. De mannen zaten op bankjes en de vrouwen op matten op de grond en natuurlijk waren er veel kinderen aanwezig. Alle verschillende leeftijdsgroepen kwamen aan bod om te zingen en zo ook natuurlijk ons World Servants- koor. De dominee had een mooie preek waarin duidelijk de dankbaarheid naar voren kwam voor onze komst in het dorp. Hij maakte duidelijk dat het God is die dit mogelijk heeft gemaakt. In de middag stond er een culturele dropping op het programma.

In het weekend gingen we op huisbezoek bij verschillende mensen uit het dorp. De mensen waren ontzettend gastvrij. Al heel snel zaten groepjes bij mensen thuis. Mensen lieten direct hun huisjes zien, de manier waarop ze hun eten verbouwen, koeien melken etc. Direct werden we hier ook al geconfronteerd met heftige verhalen, mensen met die besmet zijn met HIV, overleden kinderen, trieste toestanden waarin de hutjes verkeren. Vele huizen hebben een strodak, waardoor je van binnenuit gewoon kan genieten van de mooie hemelblauwe lucht. Maar met in ons

	<p>achterhoofd het idee dat over een maand het regen seizoen begint, schrikken we hier toch wel van. Ach, dan gooien we er gewoon wat plastic over was het simpele antwoord.... Het geheel heeft op velen van ons veel indruk gemaakt. Het roept soms het gevoel op alsof het onwerkelijk is, alsof je de televisie bent ingestapt. 'Ben ik echt hier?' vragen sommigen zich wel af.</p>
	<p>De mensen zijn arm en zijn afhankelijk van de opbrengsten van het land. Schaarste leidt snel tot honger en voedselproblemen. De oogst van het maïs vindt plaats in mei. Daarna wordt het maïs gedroogd en kan als voedsel gebruikt worden. Tot die tijd is men afhankelijk van de beschikbare voorraden.</p> <p>Levensonderhoud: Landbouw; hoofdzakelijk tabak en daarnaast maïs, soja, bonen, pinda's en aardappelen. (Klein)vee; koeien, geiten, varkens en kippen. Extra inkomen wordt verdiend door te werken op de tabaksboerderijen in de omgeving. Er is weinig aandacht voor het milieu. De boeren gebruiken wel bestrijdingsmiddelen. Het gebruik is groter op de commerciële boerderijen waar tabak wordt verbouwd. In de dorpen wordt nog veel op hout gekookt waarvoor de bomen in de omgeving gekapt worden.</p>
	<p>De mensen gebruiken inderdaad bladeren van verschillende bomen om bijvoorbeeld te stomen als ze verkouden zijn.</p>

De kinderen helpen mee op het land

Zi

Zie

De mensen (kleine boeren) in het Kasungu district wonen in kleine gemeenschappen en leven hoofdzakelijk van de opbrengst van hun land. Deze gemeenschappen zijn geïsoleerd, met name in de regentijd, door de slechte staat waarin de wegen verkeren. Men woont er erg verspreid (vaak bij zijn akker) in eenvoudige huizen die van takken en leem zijn opgetrokken en voorzien van grassdaken. Onderwijs is een must om mensen een betere toekomst te kunnen bieden.

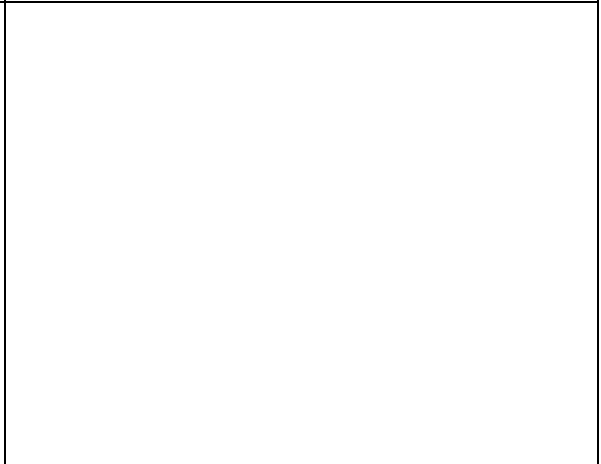
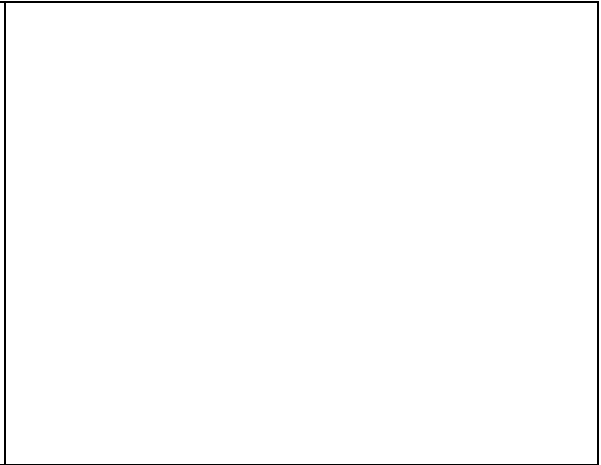
De kinderen helpen mee met het halen van water.

Er is een waterpomp op 500 meter afstand van het dorp
Het water uit de waterpomp komt van diep onder de grond en is van redelijke kwaliteit.

De gemiddelde leeftijd in Malawi is circa 40 jaar. Dit heeft met name te maken met de hoge kindersterfte.

Dit gebouw is onderdeel van het World Food Program en wordt gebruikt om de pap aan de kinderen uit te delen. Elke dag rond 10.00 uur 's ochtends mogen de kinderen 1 bordje sojapap bij de keuken afhalen (vaak is dit de enige maaltijd die ze per dag krijgen).

Elke bouwdag verzorgde een aantal mensen van de groep het kinderwerk. Na de eerste dagen kwamen er steeds meer kinderen bij. Ook de juffen en de meesters vonden het maar wat leuk. De kinderliedjes waren dan ook de hele dag door rond de bouwplaats te horen en overal in het dorp kwamen we ook volwassenen tegen met de werkjes van de kinderen om de nek. De kinderen zag je lopen met kroontjes op hun hoofd met 'I am a child of the King' erop. Bij het verhaal van Jona zijn alle kinderen gejonast door een paar sterke kerels en het lachen was niet meer te stoppen toen ook de meesters door een paar sterke Hollanders gejonast werden.

De kinderen genoten ervan om te zingen en te knutselen. Temeer omdat ze zelf om school helemaal geen materialen zoals pennen, stiften, papier etc. hebben. Daarnaast is er ook geen schoolmeubilair. De kinderen zitten op de grond en het enige wat de leraar heeft is een schoolbord en krijtje.

HIV Aids, ondervoeding komt veel voor

Op 30 minuten afstand van Chitunda is een kliniek. Hier kunnen geen operaties worden gedaan. Sinds kort is er echter een nieuw gedeelte aan de kliniek gebouwd, met een operatiekamer. Er zijn echter (nog) geen gekwalificeerde artsen aanwezig waardoor dit nog niet in gebruik kan worden genomen.

In totaal had de groep 10 bouw dagen. Doel was het bouwen van 3 nieuwe lerarenwoningen. Nu stond er één goed huis en één huis van klei en modder die nog niet was afgemaakt. De overige leerkrachten moeten ver reizen om bij de school te komen. De leraren raken hierdoor minder gemotiveerd om op de school te blijven werken. Daarom zijn er goede huizen nodig die geschikt zijn voor het hele gezin. Er kunnen door de realisatie van deze woningen weer nieuwe leraren worden aangenomen.

Op het terrein van de school is een waterpomp aanwezig. De community heeft ervaring met bouwen en zijn zeer bereidwillig om mee te helpen en de bewoners van verschillende dorpen hadden aangegeven om bij de bouw te assisteren.

De groep deed verschillende werkzaamheden: metselen, cement maken, zagen etc. De samenwerking met de lokale bevolking liep goed.

De vrouwen van het dorp liepen de gele dag van de pomp naar de bouwplaats om water te brengen voor het cement maken.

In de keuken werkten 5 vrouwen die voor de groep 3 maaltijden per dag klaarmaakten. Ze kookten op houtskool. Het ontbijt bestond uit rijstepap, 's middags en 's avond werd er rijst, kip en aardappelen klaargemaakt. De vrouwen slachten zelf de kippen. De mensen uit Chitunda eten zelf elke dag nshima (een soort dag gemaakt van mais) en een soort groente dat lijkt op boerenkool. Dit eten ze met hun handen. Rijst is een luxe maaltijd en eten ze alleen rond de Kerstdagen.

De vrouwen sliepen met z'n 5-en op deze mat in de keuken. Elke dag stonden ze om 5 uur op en werkten tot circa 21.30 uur....een lange dag.....

Vlees en aardappelen.

Er wordt gekookt door met hout een vuurtje te maken. Het hout wordt door de vrouwen zelf gehakt.

Dagelijks mogen de kinderen een bordje pap halen. Deze pap wordt gesponsord door het World Food Program. Zo krijgen de kinderen toch nog 1 fatsoenlijke maaltijd op een dag. Het bleef voor ons wel moeilijk om te zien hoe de kindjes eruit zien, op blote voetjes, met gescheurde kleren en veelal, door gebrek aan vitamines, schimmel op hun hoofden. Maar de lachende koppies en de continue vraag: 'Do you want to be my friend?' gaf ons bergen energie om met ze bezig te zijn.

Aangezien er maar 90 bordjes beschikbaar waren en er 340 kinderen zijn, moesten de bordjes meteen na gebruik worden afgewassen zodat een ander kind kon eten. Wij hebben als groep geld ingezameld en hebben 350 bordjes gekocht zodat alle kinderen tegelijk eten kunnen krijgen.

Omdat wij de klaslokalen bezetten (we sliepen daar), hadden de kinderen van Chitunda school nu buiten les en in het oude vervallen schooltje. Dit was best wel even confronterend.

Als je in het dorpje staat heb je uitzicht op een grote berg. Met de groep hebben we deze berg beklommen waardoor we uitzicht hadden over het hele dorp.

Elke dag was er een prachtige zonsopgang en ondergang. De zon komt ongeveer om 5.00 uur op en rond 18.00 uur is het donker.

Uitzicht over het dorp.

